

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проєкту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо імплементації правил протидії практикам ухилення від сплати податків, які мають безпосередній вплив на функціонування внутрішнього ринку Європейського Союзу та України, відповідно до Директиви Ради (ЄС) 2016/1164 від 12 липня 2016 року (в частині положень статті 4 цієї Директиви)»

1. Мета

Метою прийняття проєкту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо імплементації правил протидії практикам ухилення від сплати податків, які мають безпосередній вплив на функціонування внутрішнього ринку Європейського Союзу та України, відповідно до Директиви Ради (ЄС) 2016/1164 від 12 липня 2016 року (в частині положень статті 4 цієї Директиви)» (далі – законопроект) є:

приведення положень податкового законодавства України у відповідність до вимог статті 4 «Правило обмеження вираховування відсотків» Директиви Ради (ЄС) 2016/1164 від 12.07.2016 про встановлення правил протидії практикам ухилення від сплати податків, які мають безпосередній вплив на функціонування внутрішнього ринку, зі змінами, внесеними Директивою Ради (ЄС) 2017/952 від 29.05.2017 (далі – Директива ATAD);

врахування рекомендацій Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР), визначених у Кроці 4 «Обмеження розмивання бази оподаткування шляхом вирахування з бази оподаткування відсотків та інших фінансових виплат».

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Розроблення законопроекту зумовлено необхідністю забезпечення виконання міжнародних зобов'язань, взятих Україною після того, як Європейська Рада 23.06.2022 ухвалила рішення надати Україні статус кандидата на членство в ЄС і 14.12.2023 ухвалила рішення щодо відкриття переговорів стосовно набуття Україною членства в ЄС.

Законопроект розроблено на виконання:

завдання 1 цілі 4 розділу 16 «Оподаткування» Національної програми адаптації законодавства України до права Європейського Союзу (acquis ЄС), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2026 № 438;

підпункту 4.3.3(b)(ii) розділу 4.3.3 Національної стратегії доходів до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.12.2023 № 1218-р;

підпункту «(ii)» пункту 25 Меморандуму між Україною та Міжнародним валютним фондом про економічну і фінансову політику від 02.07.2026.

Протидія розмиванню податкової бази та виведенню прибутку з-під оподаткування (BEPS) є одним із головних пріоритетів урядів у всьому світі. У 2013 році країни – члени ОЕСР та G20 ухвалили План дій із 15 кроків для боротьби з BEPS (далі – План дій BEPS). Окрім забезпечення надходжень

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат 3FAA9288358EC0030400000065FC2E00F2CFE700

Підписувач Марченко Сергій Михайлович

Дійсний з 29.08.2025 15:00:00 по 29.08.2027 15:00:00

Міністерство фінансів України

11210-03-3/24854 від 31.08.2026

шляхом узгодження оподаткування з реальними економічними процесами та створенням вартості, проект ОЕСР/G20 щодо BEPS мав на меті сформулювати єдиний набір узгоджених на міжнародному рівні податкових правил для протидії BEPS, а отже – захистити податкові бази у країнах, де генерується дохід, водночас підвищуючи рівень визначеності та передбачуваності для платників податків.

Для спільної роботи над реалізацією Плану дій BEPS у 2016 році ОЕСР та G20 створили Інклюзивну Структуру (Inclusive Framework) з питань BEPS, щоб надати зацікавленим країнам і юрисдикціям можливість співпрацювати з членами ОЕСР і G20 у розробленні стандартів із питань, пов'язаних із BEPS, а також у здійсненні огляду та моніторингу впровадження всього Плану дій BEPS. До Інклюзивної Структури вже приєдналися понад 100 країн і юрисдикцій. Україна є її учасником із січня 2017 року.

Для запобігання практикам ухилення від сплати податків і послідовного та скоординованого забезпечення справедливого й дієвого оподаткування в Європейському Союзі Радою ЄС було наголошено на необхідності імплементації рекомендацій ОЕСР на рівні ЄС.

У межах реалізації зазначеного завдання, базуючись на рекомендаціях ОЕСР, викладених у Плані дій BEPS, 12 липня 2016 року Європейський Союз прийняв Директиву Ради (ЄС) 2016/1164, до якої Директивою Ради (ЄС) 2017/952 від 29 травня 2017 року внесено зміни.

Директивою ATAD встановлено низку юридично обов'язкових заходів, спрямованих на забезпечення того, щоб прибутки були оподатковані там, де вони генеруються, і на боротьбу з агресивним податковим плануванням. Її метою є усунення ситуацій, коли корпоративні структури чи особи використовують відмінності між національними податковими системами або недосконалість податкового законодавства для маніпулятивного зменшення своїх загальних податкових зобов'язань.

З цією метою Директивою ATAD передбачено правові положення щодо протидії агресивному податковому плануванню, що стосуються, зокрема, обмеження вирахування відсотків (стаття 4 «Правило обмеження вирахування відсотків»).

У межах імплементації Плану дій BEPS та як учасник Інклюзивної Структури Україна вже впровадила у національне законодавство певні глобальні стандарти оподаткування, спрямовані на протидію ухиленню від оподаткування та уникненню сплати податків. Одним із таких інструментів є правила обмеження впливу витрат на запозичення, визнаних платником податку у бухгалтерському обліку, на зменшення об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств. Однак зазначені норми не є тотожними за своїм змістом і дією вимогам, встановленим статтею 4 «Правило обмеження вирахування відсотків» Директиви ATAD.

3. Основні положення проєкту акта

Чинний механізм, встановлений у пункті 140.2 статті 140 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), є за своєю побудовою комбінацією правила «тонкої капіталізації» і правила обмеження виведення прибутку через завищені витрати на запозичення (або «правила EBITDA»). Наразі для платника податку, у якого сума боргових зобов'язань, визначених пунктом 140.1 статті 140 Кодексу, що виникли за операціями з нерезидентами, перевищує суму власного капіталу більше ніж у 3,5 раза, фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму перевищення нарахованих у бухгалтерському обліку процентів за кредитами, позиками та іншими борговими зобов'язаннями (крім процентів, що підлягають капіталізації відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності до моменту введення відповідного активу в експлуатацію), що виникли за операціями з нерезидентами, понад 30 відсотків суми розрахованого об'єкта оподаткування податком на прибуток звітного (податкового) періоду, в якому здійснюється нарахування таких процентів, збільшеного на суму фінансових витрат за даними фінансової звітності та суми амортизаційних відрахувань за даними податкової звітності того самого звітного (податкового) періоду.

Законопроект приводить цей механізм у відповідність до статті 4 Директиви ATAD і впроваджує класичне правило обмеження виведення прибутку через завищені витрати на запозичення, а саме: надмірні витрати на запозичення враховуються в межах 30 відсотків EBITDA. Окреме правило «тонкої капіталізації» не запроваджується.

Правила, які запроваджуються законопроектом, поширюються на всі боргові зобов'язання платника податку незалежно від того, чи є кредитор резидентом або нерезидентом, пов'язаною чи непов'язаною особою, на відміну від чинного пункту 140.2 статті 140 Кодексу, який застосовується лише до боргових зобов'язань, що виникли за операціями з нерезидентами. Це відповідає вимогам статті 4 Директиви ATAD, яка не встановлює обмежень за ознакою особи кредитора.

Під борговими зобов'язаннями розуміють зобов'язання платника податку за запозиченими коштами та/або майном перед іншими особами (у тому числі пов'язаними особами), що передбачають обов'язок сплатити (повернути) кошти або передати їх еквівалент у майбутньому, за:

кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО;

договорами фінансового лізингу;

факторингом (фінансуванням під відступлення права грошової вимоги), у тому числі у разі, коли фактор або інша особа надає платнику податку фінансування шляхом оплати (погашення) його зобов'язань перед постачальниками товарів (робіт, послуг);

іншими інструментами, пов'язаними із залученням фінансування, чи іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення.

Такий підхід відповідає пункту (1) статті 2 Директиви ATAD, який охоплює проценти за всіма видами боргу, не обмежуючи кола боргових інструментів і залишаючи його визначення національному законодавству.

Також законопроект наводить перелік витрат на запозичення (підпункт 140.1.2 пункту 140.1 статті 140 Кодексу), побудований за переліком пункту (1) статті 2 Директиви ATAD і в тій самій послідовності: платежі за позиками з правом участі у прибутку, умовно нараховані проценти за борговими інструментами, зокрема за конвертованими та безпроцентними (дисконтними) облігаціями, суми за альтернативними механізмами фінансування, у тому числі ісламського, борговий (фінансовий) компонент лізингових платежів, капіталізовані витрати на запозичення, суми, розраховані на основі прибутковості фінансування за правилами трансфертного ціноутворення, розрахункові проценти за деривативними фінансовими інструментами та механізмами хеджування, курсові різниці за борговими зобов'язаннями, комісії за гарантії та за організацію залучення фінансування. Перелік не є вичерпним, як і відповідний перелік Директиви ATAD.

Надмірними витратами на запозичення вважається сума, на яку витрати на запозичення платника податку, визнані у бухгалтерському обліку відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності та враховані при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств (з урахуванням різниць, визначених цим Кодексом, крім різниць, визначених пунктом 140.2 статті 140 Кодексу), за податковий (звітний) період перевищують суму доходів у формі процентів та інших доходів, економічно еквівалентних процентам (визначених згідно з підпунктом 140.1.6 пункту 140.1 статті 140 Кодексу), визнаних у бухгалтерському обліку відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності та врахованих при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств (з урахуванням різниць, визначених цим Кодексом), за такий податковий (звітний) період. Витрати і доходи враховуються в тій частині, в якій вони впливають на об'єкт оподаткування, що є прямим відтворенням пункту (2) статті 2 Директиви ATAD.

Сума ліміту витрат на запозичення (ЛВ) визначається за формулою $ЛВ = ПД + БВ$, де ПД – доходи у формі процентів та інші доходи, економічно еквівалентні процентам, БВ – базова величина ліміту, що дорівнює більшій з таких величин: $0,3 \times EBITDA$ або грошовий поріг, а EBITDA – об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств відповідного податкового (звітного) періоду, збільшений на суму амортизації та суму надмірних витрат на запозичення такого періоду. Якщо загальна сума витрат на запозичення перевищує суму ліміту, платник податку збільшує фінансовий результат до

оподаткування на суму перевищення; якщо сума ліміту перевищує суму витрат на запозичення і у платника податку обліковується накопичена сума витрат на запозичення, фінансовий результат до оподаткування зменшується. Правило реалізовано через різниці, передбачені розділом III Кодексу, і запровадження окремого порядку адміністрування не потребує.

Сума, на яку збільшено фінансовий результат до оподаткування, формує накопичену суму витрат на запозичення (СН) і переноситься без обмеження в часі: у податкових (звітних) періодах, у яких сума ліміту перевищує суму витрат на запозичення, вона зменшує фінансовий результат до оподаткування. Перенесенню підлягає не лише накопичена сума витрат на запозичення, а й невикористана частина ліміту: невикористана сума ліміту витрат на запозичення (НЛ), визначена згідно з підпунктом 140.2.6 пункту 140.2 статті 140 Кодексу, зменшує суму перевищення протягом наступних п'яти податкових (звітних) років.

Обидва механізми реалізують опцію, передбачену пунктом (с) параграфа 6 статті 4 Директиви ATAD.

Опцію, передбачену пунктом (а) параграфа 3 статті 4 Директиви ATAD, щодо встановлення порогової суми використано. Вона відповідає рекомендаціям Звіту ОЕСР за Крок 4 Плану дій BEPS (пункти 26, 54, 55 і 56) щодо порогової суми як засобу вивести з-під дії правила платників податку з низьким ризиком розмивання бази оподаткування, у яких суми надмірних витрат на запозичення є незначними, і водночас зменшити витрати на дотримання правил і на адміністрування. Згідно з законопроектом базова величина ліміту не може бути меншою за грошовий поріг, який дорівнює більшій з таких величин: сумі, еквівалентній 500 000 євро, або меншій із суми, еквівалентної 3 000 000 євро, та суми кваліфікованих витрат на запозичення. Конструкція «більша з величин» відповідає підходу, застосованому в державах – членах Європейського Союзу.

Кваліфікованими вважаються витрати на запозичення за борговими зобов'язаннями, кредитор за якими не є пов'язаною з платником податку особою, виконання яких прямо або опосередковано не забезпечується пов'язаною особою і надання коштів (майна) за якими не було зумовлене зустрічним фінансуванням з боку пов'язаної особи. Порогова сума не перевищує максимальної, дозволеної пунктом (а) параграфа 3 статті 4 Директиви ATAD, і досягає її лише в частині кваліфікованих витрат на запозичення: сума, еквівалентна 3 000 000 євро, застосовується, якщо платник податку має кваліфіковані витрати на запозичення в такому розмірі, а в інших випадках поріг обмежується їх фактичною сумою, але не може бути меншим за суму, еквівалентну 500 000 євро.

Суми грошового порогу в євро перераховуються у гривні за офіційним курсом гривні до євро, встановленим Національним банком України станом на 1 січня податкового (звітного) року.

Грошовий поріг не враховується при визначенні невикористаної суми ліміту витрат на запозичення (НЛ) і при зменшенні фінансового результату до оподаткування на накопичену суму витрат на запозичення (СН).

Крім того, законопроектом встановлені виключення щодо застосування правила обмеження витрат на запозичення, для:

платників податку, які є банками, нерезидентами, що провадять банківську діяльність на території України через філію іноземного банку, та страховиками (опцію, передбачену параграфом 7 статті 4 Директиви АТАД, використано частково);

платників податку у зв'язку з реалізацією ними довгострокового проекту публічної інфраструктури, спрямованого на створення, будівництво, модернізацію, експлуатацію та/або утримання великомасштабного активу, що становить загальний суспільний інтерес, за умови відповідності такого проекту визначеним у Кодексі умовам (опцію, передбачену пунктом (b) параграфа 4 статті 4 Директиви АТАД, використано).

Водночас звужується коло випадків, у яких правило не застосовується, порівняно з чинною редакцією пунктів 140.1–140.3 статті 140 Кодексу. Виключення щодо процентів, нарахованих на користь іноземних банків, скасовується; правила поширюються також на фінансові установи та компанії, що займаються виключно лізинговою діяльністю, до яких вони раніше не застосовувалися. Такий підхід відповідає вимогам статті 4 Директиви АТАД. Збереження чинних виключень означало б нижчий рівень захисту, ніж встановлений Директивою АТАД, тоді як стаття 3 Директиви АТАД допускає застосування лише суворіших національних правил.

Для резидентів Дія Сіті – платників податку на особливих умовах, які не визначають об'єкт оподаткування згідно з підпунктом 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 Кодексу, запроваджено окремий об'єкт оподаткування (підпункт 141.9¹.2.18 підпункту 141.9¹.2 пункту 141.9¹ статті 141 Кодексу) та порядок визначення бази оподаткування за ним (підпункт 141.9¹.5 пункту 141.9¹ статті 141 Кодексу). Оподаткування здійснюється за базовою (основною) ставкою 18 відсотків, оскільки застосування ставки 9 відсотків призвело б до нижчого рівня оподаткування таких платників порівняно з платниками, які визначають об'єкт оподаткування згідно з підпунктом 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 Кодексу. З метою уникнення подвійного оподаткування тих самих сум процентів – за підпунктом 135.2.1 пункту 135.2 статті 135 Кодексу та за новим об'єктом – запроваджено коефіцієнт перевищення та механізм зарахування сплаченого податку. Для того щоб сукупний обсяг зарахування та зменшення не перевищував фактично нарахованої суми податку, запроваджено показник ПН – відстрочену суму податку за операціями, зазначеними у підпункті 141.9¹.2.18 підпункту 141.9¹.2 пункту 141.9¹ статті 141 Кодексу. Показник ПН збільшується

на суму нарахованого податку за таким об'єктом, зменшується на суми зарахування та на податкову вигоду від зменшення бази оподаткування, і обмежує суму зменшення податку за підпунктом 141.9¹.5.6 підпункту 141.9¹.5 пункту 141.91 статті 141 Кодексу. Накопичена сума витрат на запозичення зменшується на меншу з двох величин – суму такої накопиченої суми або суму, на яку ліміт витрат на запозичення перевищує загальну суму витрат на запозичення, а невикористаний залишок зменшення податку переноситься на наступні податкові (звітні) періоди без обмеження в часі. Сума зменшення податку не може перевищувати меншої з двох величин – суми ПН або суми податку, що підлягає сплаті за відповідний податковий (звітний) період.

Положення законопроекту передбачають, що Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2028 року. Нові норми застосовуються до податкових (звітних) періодів, починаючи з 1 січня 2028 року, незалежно від дати укладення договорів. Суми процентів, які збільшили фінансовий результат до оподаткування за пунктом 140.2 статті 140 Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2028 року, і залишилися неврахованими станом на останній день податкового (звітного) періоду 2027 року, включаються до накопиченої суми витрат на запозичення станом на 1 січня 2028 року та враховуються у зменшення фінансового результату до оподаткування в подальших податкових (звітних) періодах. Щорічне зменшення на 5 відсотків суми процентів, не врахованих у зменшення фінансового результату до оподаткування, передбачене чинним пунктом 140.3 статті 140 Кодексу, законопроектом не зберігається. Для витрат на запозичення за кредитами (позиками), отриманими від міжнародних фінансових організацій, виконання яких забезпечено державними або місцевими гарантіями, за договорами, укладеними до 1 січня 2028 року, встановлено окреме перехідне правило.

4. Правові аспекти

У зазначеній сфері нормативно-правових відносин діють такі правові акти: Податковий кодекс України;

Національна стратегія доходів до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.12.2023 № 1218-р;

Національна програма адаптації законодавства України до права Європейського Союзу (acquis ЕС), затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2026 № 438,

Меморандум між Україною та Міжнародним валютним фондом про економічну і фінансову політику від 02.07.2026.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація норм проєкту Закону не потребуватиме додаткового фінансування з Державного бюджету України в поточному бюджетному періоді.

Адміністрування правила здійснюється в межах наявної системи податкової звітності. Проект запроваджує обов'язок ведення платником податку окремого обліку витрат на запозичення, накопиченої суми витрат на запозичення (СН), невикористаної суми ліміту витрат на запозичення (НЛ) та кваліфікованих витрат на запозичення (ВПК), що забезпечується засобами бухгалтерського та податкового обліку платника податку, а також обов'язок подавати у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік додаток з розрахунком показників, визначених пунктом 140.2 статті 140 Кодексу. Окремої податкової декларації або окремого порядку адміністрування проект не запроваджує.

Вплив на надходження бюджету є двоспрямованим і розподіленим у часі. У перших податкових (звітних) періодах застосування правила очікується збільшення надходжень за рахунок збільшення фінансового результату до оподаткування на суму перевищення витрат на запозичення над сумою ліміту; у подальших періодах цей ефект частково компенсується врахуванням накопиченої суми витрат на запозичення та невикористаної суми ліміту витрат на запозичення. Оскільки закон вводиться в дію з 1 січня 2028 року, вплив на надходження до державного бюджету в поточному бюджетному періоді відсутній.

6. Позиція заінтересованих сторін

За підтримки міжнародних партнерів з розвитку Міністерством фінансів України розроблено проект Закону України, метою якого є імплементація положень Директиви ATAD до податкового законодавства України, який 24.02.2026 було оприлюднено на офіційному вебсайті Міністерства фінансів України та винесено на громадське обговорення.

Зазначений законопроект розроблено з метою приведення положень податкового законодавства України у відповідність до вимог статей 4, 5, 6, 9, 9a і 9b Директиви ATAD.

Упродовж березня – липня 2026 року Міністерством фінансів України опрацьовано пропозиції та зауваження, отримані від представників бізнесу, національних і міжнародних експертів. З метою подальшого узгодження підходів до реалізації положень законопроекту Мінфіном було проведено серію тематичних зустрічей, присвячених обговоренню окремих його положень.

Зокрема, за участю представників бізнесу, ДПС України, а також міжнародних експертів EU4PFM, МВФ та ОЕСР 25.06.2026 відбулася тематична зустріч, під час якої було обговорено пропозиції бізнесу щодо положень законопроекту, які імплементують статтю 4 «Правило обмеження вираховування відсотків» Директиви ATAD.

Пунктом 25 Меморандуму про економічну та фінансову політику від 02.07.2026, укладеного з Міжнародним валютним фондом, визначено такі строки

подання до Верховної Ради України законопроектів про внесення змін до Податкового кодексу України:

узгодження правила обмеження відсотків із провідною міжнародною практикою, як це передбачено у статті 4 Директиви ATAD, – структурний маяк, кінець серпня 2026 року;

імплементатії статей 5, 6, 9, 9a, 9b Директиви ATAD – кінець вересня 2026 року;

імплементатії податкових правил, визначених за результатами оцінки адекватності та ефективності правил ATAD, які вже частково імплементовано в законодавство України, зокрема статей 7 та 8 (правило щодо контрольованої іноземної компанії), – до кінця 2026 року.

З урахуванням зазначеного Мінфіном доопрацьовано положення вищезазначеного законопроекту, які стосуються правила обмеження витрат на запозичення і розроблено законопроект, який містить лише положення, пов'язані з імплементатією статті 4 «Правило обмеження вирахування відсотків» Директиви ATAD – а саме, «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо імплементатії правил протидії практикам ухилення від сплати податків, які мають безпосередній вплив на функціонування внутрішнього ринку Європейського Союзу та України, відповідно до Директиви Ради (ЄС) 2016/1164 від 12 липня 2016 року (в частині положень статті 4 цієї Директиви)».

Проект акта не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності та не потребує консультацій із Науковим комітетом Національної ради з питань розвитку науки і технологій.

7. Оцінка відповідності

Проект Закону містить положення, що стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції. Законопроектом імплементуються до національного законодавства положення статті 4 «Правило обмеження вирахування відсотків» Директиви ATAD.

У законопроекті відсутні положення, що:

стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод;

впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією;

створюють підстави для дискримінації.

8. Прогноз результатів

Прийняття законопроекту матиме наслідком:

забезпечення захисту національної системи оподаткування прибутку підприємств від практик ухилення від сплати податків, що можуть призводити

до розмивання податкової бази та переміщення прибутку до юрисдикцій з нижчим рівнем оподаткування;

підвищення рівня правової визначеності для платників податків;

створення прозорого та справедливого податкового середовища;

приведення положень податкового законодавства України у відповідність до статті 4 «Правило обмеження вирахування відсотків» Директиви ATAD;

врахування рекомендацій ОЕСР, визначених у Кроці 4 Плану дій BEPS.

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Держава	Позитивний	Впровадження заходів, спрямованих на протидію розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, сприятиме приведенню податкового законодавства України у відповідність до вимог законодавства ЄС
Платники податків	Позитивний	Підвищення рівня правової визначеності та передбачуваності оподаткування процентів: правило застосовується однаково незалежно від особи кредитора, а перенесення сум, не врахованих у відповідному податковому (звітному) періоді, здійснюється в повному обсязі та без обмеження в часі, тоді як чинне правило зменшує такі суми щорічно на 5 відсотків. Обмеження стосується лише тієї частини витрат на запозичення, що перевищує суму ліміту: на неї збільшується фінансовий результат до оподаткування відповідного періоду, і в подальшому вона може зменшувати фінансовий результат до оподаткування наступних податкових (звітних) періодів у складі накопиченої суми витрат на запозичення. Обмежень щодо строку використання таких сум не встановлено.

Реалізація положень законопроекту за предметом правового регулювання не матиме безпосереднього впливу на розвиток окремих регіонів, підвищення чи зниження спроможності територіальних громад; ринок праці, рівень зайнятості населення; громадське здоров'я, покращення чи погіршення стану здоров'я населення або його окремих груп; екологію та навколишнє середовище, обсяг природних ресурсів, рівень забруднення атмосферного повітря, води, земель, зокрема забруднення утвореними відходами.

Міністр фінансів України

Сергій МАРЧЕНКО